

MIQUEL A. FARGAS I ROCA

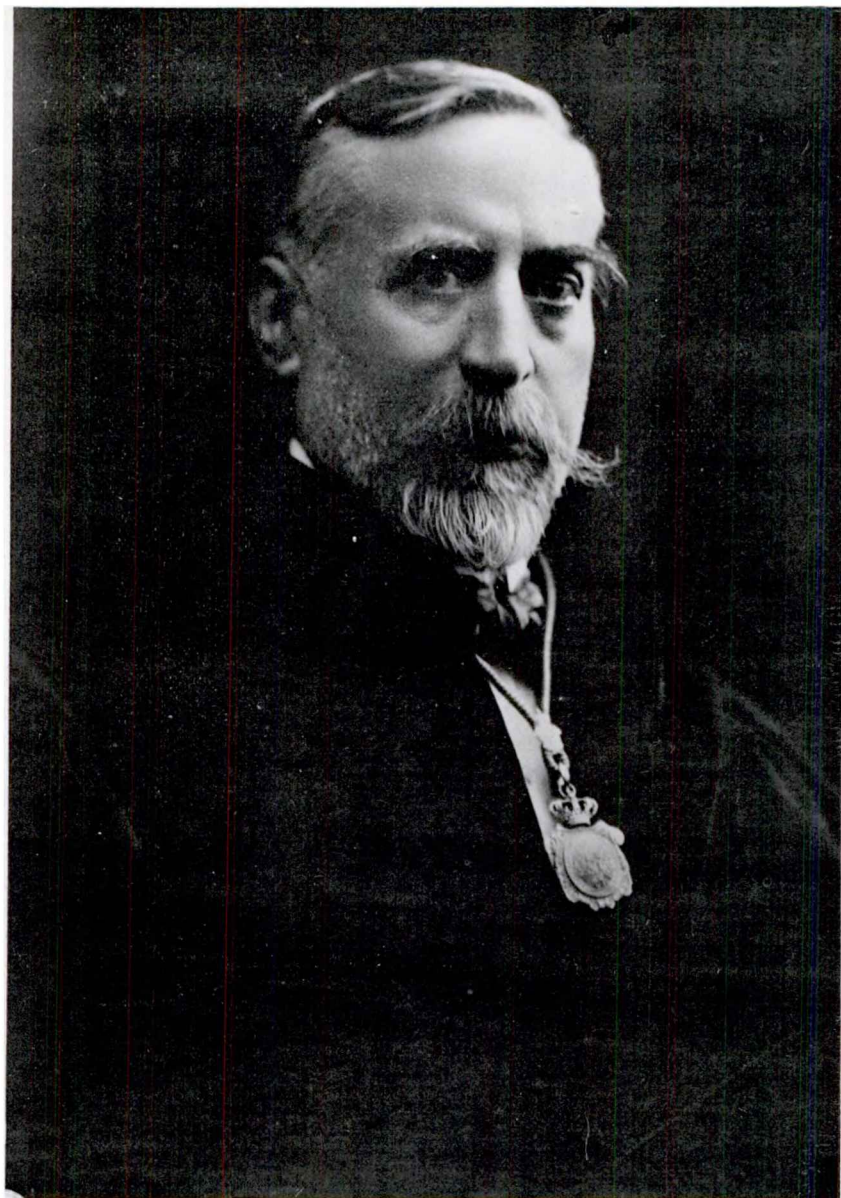
Miquel A. Fargas i Roca nasqué el dia 8 de desembre de l'any 1858, a Castellterçol, d'una família assenyada, laboriosa, modesta, de costums genuïnament catalans.

Va cursar la carrera de Medicina a Barcelona. Tant d'estudiant com de metge es caracteritzà pel seu temperament individualista; Fargas era home que no es deixava influir, i menys imposar per idea d'altri; en cap ocasió es deixava portar de la impressió del moment; era extremadament reflexiu, es prenia el seu temps per a pensar i judicar, cosa que donava una gran seguretat al seu criteri, una confiança en ell mateix i mantenia el seu optimisme. Fargas posseïa qualitats que s'aparten del comú, la seva comprensió era fàcil, el seu raonament clar i just, gaudia d'una gran rectitud de caràcter; en una paraula : estava dotat d'un perfecte equilibri mental.

En la seva manera de pensar i obrar sempre veiem l'home de criteri, d'un elevat sentit comú; ni en un sol moment de la seva carrera veiem intervenir l'audàcia ni la fortuna, sobresurt en aquesta branca del saber com amb tota seguretat s'hauria distingit en qualsevol altra disciplina a la qual s'hagués dedicat.

Quan el 1893 ocupà la càtedra d'Obstetrícia i Ginecologia en la nostra Facultat, ja era conegut com a metge, com a polític, com a home eminent. Posseïa un cabdal de coneixements de l'especialitat com cap metge, portava realitzades nombroses intervencions, havia col·laborat en quasi tots els Congressos, i, per altra banda, estava dotat d'una exposició clara, concisa, d'una tècnica impecable, perfectament reglada, de manera que rendís els majors fruits didàctics. Com a mestre, era liberal, feia interessant la matèria que ell tractava i considerava els deixebles com a amics.

El 22 de febrer del 1916 morí a Barcelona. Fargas representa per Catalunya un dels més grans valors. Va ésser el primer metge que practicà la gran cirurgia ginecològica a la península; el seu mestratge influí poderosament en la formació de metges ben imposats en la pràctica ginecològica i ben iniciats en les pràctiques quirúrgiques; el seu nom fou

M. C. Foy

objecte de respecte i estima a tots els indrets on es cultiva la ciència ginecològica, honorant d'aquesta manera la nostra Facultat; llegà un tractat, obra de correcta doctrina d'exposició clara, de didactisme impecable, un dels primers tractats complets de la nostra terra i que encara avui hom pot trobar-hi nombroses ensenyances : llibre mestre de molts mestres i espill de l'esperit del seu autor. Es preocupà de bon nombre de problemes mèdico-socials, i amb especial simpatia defensà la creació d'una Institució maternal catalana. Presidí l'Acadèmia de Medicina, l'Acadèmia i Laboratori, la Secció de Ciències de l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, Congressos de l'especialitat, el Primer Congrés de Metges de Llengua Catalana, i publicà gran nombre de ponències, articles i discursos.

Entusiasta del règim d'Autonomia Universitària, estudià un projecte per a la implantació d'aquella en el nostre primer centre docent, projecte que defensà a la Cambra Alta en ésser elegit senador. I per damunt de tot, sentia grans amors, amava els seus i adorava la seva dolça terra, a ella li féu ofrena del seu valer i de la seva vida.

M. S.